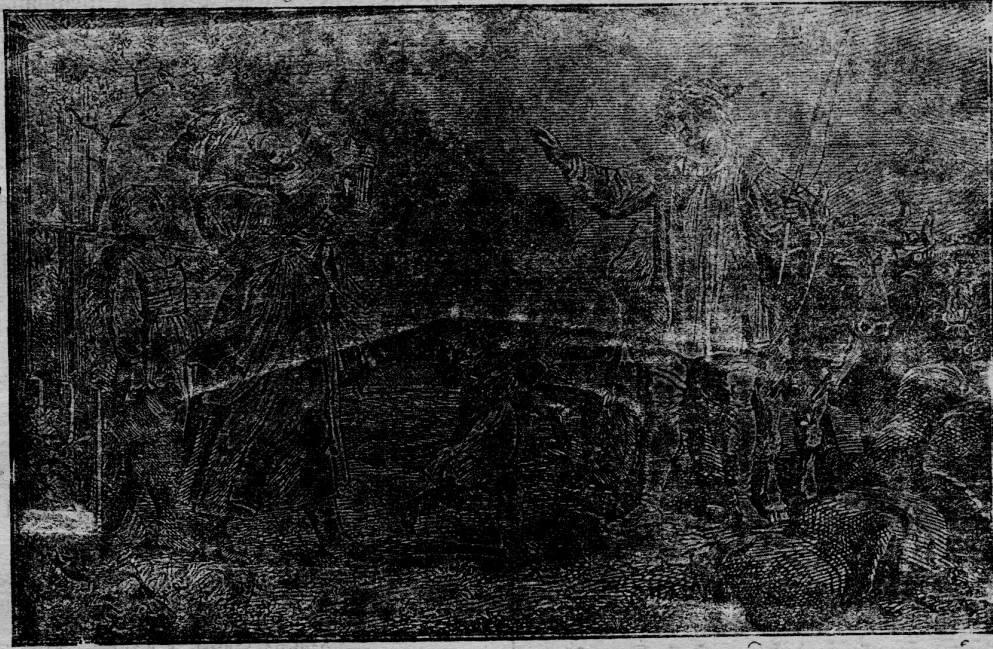

Sy-li spěwał,
Pilnje džěłał,
Strowja će
Swójbny statok
A twój swjatok
Zradny je.

Za staw sprócnj
Napoj mócnj
Lubosć ma;
Bóh pak swěrnj
Přez spar měrnj
Čerstwosć da.

Njeh ty spěwaš,
Swěrnje džěłaš
Wšědny dny;
Džeń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njebjes ma
Njeh ći khma
Žiwnosć je;
Ziwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew ćel F

↳ Sserbske njedzelske lopjeno. ↵

Budawa bo "lōzdu" robotu w Ssmolerjez Inihiczišcežetni w Budušcinje a je tam sa šchtwórtlětnu pšchedpřatu 40 pj. dostacž

Rogate.

1. Tim. 2, 1—3.

Rogate, to je: Proschće, — modlejska njedzela!

Dobre je, so na tajke waschnje jena njedzela w lěcže kaž se swojim mjenom, tak se wšěm swojim pšchidžělnym Božim słowom nam wóttsi a wusběhuje, k čemuž kōzda druha njedzela hižo žama wot žebje woła. Pšchetož jow so wo ničo pōdlanske njejedna, ale wo słowu wěz, wo móz a strowosć nascheho duchowneho žiwjenja. Hdyž w pšuzach žadny wodych wjazy njeje, ani w žilach krej wjazy njeputože, dha je čžěto morwe. Kał straschnje dhrbjalo s tivojeje dusche kšchesczi-janskej wěru a lubosću steječ — bjes proščenja! Duž ma so to žame stacž „pšchede wšěmi wězami“, niž masch-li škladnje kšwile abo je-li so so tži runje chže, ale jako přenje a najwjetšche, kotrež wšěmu druhemu přjedy dže.

A rjenje, so tuto napominanje dženska klyšimny dužy na horu bliskeho Božeho špicža. Njeje našch Knjes a Šbōžnik tam k Wótzej schol nam k lěpšchemu a njeje wón, jako se swojimi wučomnikami wo tym rěčesche, jim do přědka wobšiwědčič, so budže potom jich proščenje zyle nowe, kažtež hač dotal njeje bylo! „Sa čžož wy teho Wótza proščež budžeče wo mojim mjenje; to budže wón wam dacž. Sacž dotal njeječe wy sa ničo prošyli wo mojim mjenje; proščeže, dha budžeče bradž, so by so wasche wjehele dopjelniťo.“ (Zana 16, 23 a 24.) Šhroble a se wšchej nadžiju dhrbimny Wótza proščež, jako lube džěči swojeho lubeho nana; — to pak je jenož móžno, hdyž my we wyšokohwalenym Jesuřowym mjenje pro-

šymy a to sažo je hačle móžno, po tym so je wón, našch křědnik, pšches kšchiz ke křónje nuts šaschol.

Wažne pak je tež, na to kědžbowacž, ššto žwój. japoschol wo jenotliwym wo tym swojemu pomoznikkej Zimothejeje pišche. „Próstwa, modlitwa, dobroproščenje a džakowanje“ dhrbi so stacž. Próstwa pokasuje na hlubinu nascheho wšchelačeje čžłowškie potrebnosče; modlitwa na wyšokosče, w kotrež pytamy Bože woblicžo a Božu wutrobu. Próstwa dhrbi byč a džakowanje dhrbi byč; přěnscha, dofelž dže my kšudži njemōžemy pšched swojeho wěčnje bohateho a šchědriwego Boha stupicž, kšiba s naleženjom a s litym poniznym žadanjom, pošleńsche, dofelž wón wulke wězžž žam tu čžini a tež wšchudže, kiž wot mladosče nam tu šđerži žiwjenje a wšchitku dobrotu nam štajnje wudžěla a tež w tyšchnosči kaž pšches tyšchnosč naš chže požohnowacž; woboje hromadže, so so njebhčimny runali tanym 9 wužadnym, kiž bčchu wšchitžy wo swojej nudy so k temu Knjesej wokali, ale po wotwobročenej nudy na to žebi njepomnyšlichu, so wórcžicž a Bohu čžesč dacž, so bhčimny so wjele bóle runali temu džakowemu, kiž bč přjedy proščež mohł a potom tež so džakowacž wjedžěšche. Króna pak proščež próstwowo a wšcheho džakowanja je dobroproščenje „sa wšchitkich čžłowjekow“, s kotrymž pšched Bohom na druhich we swojich modlitwach špominamy; pšchetož Bóh chže, so by wšchitkim ludžom pomhane bylo, a so bhčhu k pōsncžu prawdy pšchijšli. „Sa wšchitkich čžłowjekow“; duž žani nješju wu-samknjeni, niž najhubjeńšchi ani najlěpšchi niž najbližšchi ani najdalšchi, niž najnižšchi ani najwyššchi. Tvoji pšchěželjo maja šawěčeče swoje přenje, njepšchitřótschene prawo na tvoju wutrobu, kšchesczi-jano. Wš starschi, proščeže wy sa swoje džěčži,

kaž Siob činješe, jako sa hwoje džězi sapałne wopory woprowasche pschi febi pomyhliwshi: Esnadž hu moji hynojo shreščili a hu Boha roshnėwali w hwojej wutrobje, kaž kananejka žonka sa hwoju khoru dżowku pola Knjesa pomoz pytasche. Wy džězi, prohycze wy sa nana a maczeť, wy mandželszy a wy bratija a kotry njes hōbu jedyn sa drugeho? Ale tež na twojich njepšheczelow njeħnė ho sabycz we twojich modlitwach. Pohladaj na twojeho Sběžnika na kschizu: „Wótče, wodaj jim; pschetož woni njewjedža, sčto činja!“ Pohladaj na přenjeho martarja: „Knjeze, njesdžerž jim tón hrěch!“ Kotsiž ho dobro maju, potrebaju twojeho dobroproshenja, so ho njebychu pschewbėhnyli w hwojim sbožu. Kotsiž hu w žalosci, teho runja, so bychu we hwojej žalosci pschėtrali se sežerpliwosczu a s doměrjenjom. Druhim roskafowacz, je druhdy czeščhi nadawł, hacž wuwjescz, sčtož je pschikafane; ale kať by ho wschitko wjele lōžo a lėpje cžiniło, hdy bychu tať derje cži, kotsiž maju roskafowacz kaž cži, kotsiž maju cžinicž, sčtož ho jim praji, jedyn drugeho na modlerškej wutrobje s dobroproshenjom noħyli! Se hamiymi hłowami je tu spominane na „kralow“ a na „wschėch wjerchow“, a to w japoschotłskim cžaju, hdyž tuczi hwoje wyħoke sastojnstwo husto doscz njewužitnje wužitwachu. Njedyrbi nam lubosna pschihłuschnoscz bycz, prohycz sa tajkeho krala a tajkeho khėžora, kajkiž je nasch kral a nasch khėžor. a sa hwoju kschesczijanstu wyschnoscz, kotraž hwėru hwojeho luda lėpsche pyta. Sdyž pať jako kraħny plōd praweho, sprawneho proshenja a dobroproshenja nam psched woczti je stajene, „so byħmy pokojne a cžiche žiwjenje wjescz mōhli we wschej bohobojasnoscz i pōczžiwoscz i“, a hdyž stōnežnje na to je pokasane, so „to je dobre a spodobne psched Bohom, naschim Sběžnikom“, dha widžimy, wo kať nusnej a sbōžnej wėžy rėcz je — nasche dla a nascheho sboža dla, cžlowjetow dla, kiž to trjebaju, Bože dla, pschetož wón jo chze.

To by płaczilo, hdy by cžaj wschōn stoty byl. Kať wjele bóle, hdyž je stychapōlny wōjnski cžaj! Sčto wė, hacž nam pschi wschėch dobyczach, s kotrymiž je Wichehomōžny nasche brōnje pōžohnowal, pschezo hišcze njeje spožčene, pokojne a cžiche žiwjenje wjescz w s nowa dobytym, horzo požadany mērje, dokelž wobstajni njeħny na modlitwje? Wėcze, wjele k temu hłuscha, tajkeje byty njepšheczelow ho dobezczsz wobrocž. Ale je s tym samolwjene, so ho nasad staji, sčtož dyrbjalo „pschede wschėmi wėžami“ ho stacz, prōstwa, modlitwa, dobroproshenje a džakowanje? Wōjnške modlerške hodžiny bėchu w spoczatku wo prawdže posbėhowaze, mōžnje pohlyjaze skutki, jako ho woħady s cžrjōdami shromadžowachu k hwojim woltarjam. A nėtko? Wōħ tōn Knjes je kraħnje pomhal. Sdyž wostanje džakowanje? Nusa pať hišcze nimo njeje. Cžehodla je woħlabny modlerški duch nascheho luda? Cžehodla njeproħny dale horzyscho w jenym duchu sa nasche a naschich swjastkarjow wōjska, sa khėžora a krala, sa jeju wōjskowodžerjow a radžiczelow, sa zhyty lud a kraj, sa naschich khorych a franjenych, sa naschich jatyh w njepšheczelškim kraju a sa naschich žarowazyh domach? Cžehodla niz sa naschich njepšheczelow, so bychu ho nakasali a wostlupili wot hwojeho hellskeho ħnėwa a s nami ho sjednali? — Njedželu Rogate po starym waschnju s zyrkwinskim dobroproshenjom sa pōłne plody sapoczinamy. To bė pschezo wulka, wažna wėž; nėtko je dwōjzy a trōjzy wažna. W mērje budžišche k nusy dale sčto tež po njeradženych žujach; pschetož s zushch krajow by ho pobrachowaze žito pschiwōžowalo. Nėtk njeje dowupowjedacz, kajta by nusa dyrbjala nastacz, by-li semja jenož jene lėto hwoje plody sapowjedžita. S, so byħmy Boha se hwojimi prōstwami nadbėhowali a njepšhestawali jeho nabbėhowacz, so by hłōnza hwėczenje, descz a plōdne wjedro s njeħeš dať, a my se spočojnosczu hwoj dostaty džel žiwnosczje byħmy s jeho wotewrjeneje

ruki brali! — A ty, kiž masch twojeho lubeho wonkach na wōjownišcėžu we wschėdnej strachocze, abo ty, kiž by shonil, so lėži nėhdže daloko khory na hwojich ranach, abo ty, kiž stychnje dny, njedžele doħho woczakujesch na sruđžazy lisczi wot njeħo, — ty niečo sa njeħo cžinicž njmōžesch, runjež by sčto wė sčto dať, hdy by to mōhł, ale jene mōžesch sa njeħo cžinicž, sčtož wjazy waži hacž wscho druge, to tola ju njesapomı, ty mōžesch sa njeħo prohycz a spėwacz, k Bohu ho klapacz a wōłacz. Tvoje proshenje budže jemu sa schitowazu murju wokoło njeħo, sa wōschewjaze žōrko, sa sħojazu žalbu a sa wscho, k cžemuž dyrbi jemu po Božej ħnadže a woli hłuzicž. Sawėscze prōstwa praweho wjele, samōže, samōže do dalokosczje, haj hacž do njeħeš skutkowacz.

Na wschėlke druge dyrbjalo ho ħnawo hišcze pokasacz. Tola njech je temu doscz. Wostajmy jeno pschi tym:

Ja khōble proshu w Khrysta mjenje,
Kiž k twojej prawizy mje sastupi,
A budu wuħlyschany rjenje,
Sčtož proshu w Duchu a we wėrnoscz i.
D wėcznje drje mi a khwalba cži,
So darmo dasch mi tajke sbōžnosczje. Ĥamjen.

Jesuf prohycz wucz i.

Jan. 16, 23—30.

Hłōž: Luby Jesu, my ħmy tu! zc.

Sawėrnje ja praju wam,
— džesche Jesuf k pōħlam hwojim,
wschitko dostanje ho wam,
ja cžoz Wōtza w mjenje mojim
prohycz budžecze! — Wōn dawta,
wam je radoscz seħhadžata.

Radoscz sawėrnje wschak je
so je džězi Božich prawo,
Wōtza prohycz dowėrnje,
njech je wjele abo mafo.
Dawacz chze wōn trėbnyh rady,
ħrėschne wodawacz jim pady.

Dotal hišcze njebėchu
wuczōbnizy w jeho mjenje
Wōtza s zhyej wutrobu
proħyli, — duž wōschewjenje,
s nusy wumōženje wscheje,
dostalo ho wboħim njeje.

„Prohycze, bracz džě budžecze!“
— Jesuf hwojich pōħłow wabi;
duscha struchła wostanje,
po Duchu ħu hišcze hłabi,
dokelž dotal mafo snaja,
kajtoħ' mitoh' Knjesa maja.

„Wōczez ħam waš lubuje,
dokelž mje seže lubowali,“
— wobkruczja jim pscheczelnje,
so bychu ho doħladali,
jeho hłowo sapchimnyli,
wjeħeli wopravdže byli.

Pschischoť wot Wōtza k nam je
Jesuf, k njemu saħo cžėhnje.

Prošamy Wótza dowěrnyje
pšchez w Jesuŝowym mjenje! —
Jesuf fastupuje ŝwěru
ŝlabych naš, nam haji wěru.

Duž nětk ženje njedwěluj,
duŝcha j Boha wobhnadžena!
We wěrje ŝo pšchibližuj
k Wótzej, ŝbóžnje wobŝbožena! —
Wóćez w Jesuŝu je miŝy,
da czi widžecz ŝwoje džiwy. —

Modlitwa mandželskeju.

Starý čítat a pšeczel našeho kopjenka pósezele sežehowat
pšchinofk našemu ŝerbŝtemu nabožnemu kopjenku se ŝwojeho
žiwjenja:

Modlitwa, kotruž ŝym pšchi spoczatku mojeho mandželstwa
we lěće 1869 sestajal.

W mjenje Boha Wótza, Ssyna a ŝwj. Ducho. Šamjeń.
Zŝijeniečki Božo Wótče, Ssyno a ŝwjaty Ducho, pšched tвое
ŝwjate wobliczo pšchindžemoj se ŝjenoczenej wutrobu, a ŝwali-
moj tvojou wulku luboŝez k nam ŝhudym hrěŝnikam, ŝo ŝy na-
maj naju naležne próŝtwy wuŝtyŝal, namaj hromadže k man-
dželŝtíwu pomhal a naju žadanje dopjelnik. Woŝebje tebi, luby
njobjeŝki Wótče, ŝo j hłubokoŝeze ŝwojeje wutrobny džakujemoj
a tвое mjeno ŝwalimoj, ŝo ŝy ŝo namaj wot pobožnych a wě-
rjazych starŝich dal narodžicz a w klinje ŝheŝezjanskeje ev-
luth. zyrkwoje, hdžez je nam tвое ŝlowo a tvoja wola čžiŝta a
prawa k wutrobje wodžena, a tvoja wěczna njewuměrna wulka
luboŝez we tvojim lubym Ssynu Jesuŝu ŝhrystuŝu stajnje a
wŝchědnje pšched woczi ŝajena. Tebi, luby njobjeŝki Wótče, ŝo
j wutrobu džakujemoj, ŝo ŝy namaj strowe a čžile čželo a rojumu
j duŝchu dal, we wŝchitkich ŝtrachofezach móznje ŝchitowal a wŝchit-
kemu njobožu a ŝchodže wobarał, a namaj j tвоеj hnadu tał
daloko pšchepomhal, ŝo nětko na kromje najrjeiŝkeho džela naju
ŝachodneho žiwjenja ŝejimoj, a ŝo móžemoj jo j džaka polnej
wutrobu wobŝamknyč.

Nětko tebe proŝymoj, luby njobjeŝki Wótče, w mjenje
Jesom ŝhrysta, ty čžyl ŝo k naju wulckemu a wažnemu prjód-
wŝaczju j tвоеj hnadu a žohnowanjom póŝnacž a, kaž ŝy ŝlubil,
pobožnych mandželŝkich požohnowacz, tał čžyl ty tež nad namaj
ŝwoje ŝlubjenje dopjelnicž. D ŝnježe, pomhaj, o ŝnježe, daj,
ŝo by ŝo wŝchitko derje radžilo a ŝo by ŝo namaj na čžele a na
duŝchi tu čžajnje a tam wěcznje derje ŝchlo. Žalbuj naju se
ŝwojim ŝwjatym Duchom, ŝo bychmoj pšchi tym prawym ŝa-
kladže, kotryž ŝmoj pšches ŝhrysta krawne rany namaŝaloj,
ŝwěrnaj hacž do kónza woŝtałoj a ŝo njedałoj ŝablacž niz na
prawu a niz na lěwu ŝtronu. Woŝaž namaj tвое ŝmilne
wótzowŝke wobliczo, hdžyž budže naju staroŝez a ŝtrachofez we
naju mandželŝkim žiwjenju nadpadowacz, pomhaj namaj wŝchitko
derje a ŝbóžnje bjes morŝotanja pšchewinych. Žadyn hiŝchže
njeje k hanibje pšchichoŝ, kiž je ŝo na tebe, ŝnježe, ŝpuŝchžal,
tał móžemoj tež mój prajicz, luby njobjeŝki Wótče; pšchetož,
jako ŝo mój w ŝandženym lěze wulžy jara starachmoj, hdže tola
dom namaŝamoj, hdžez budžemoj naju mandželŝke ŝjenoczenje
ŝapoczecz mój, hlaj, dha ŝy ty naju tał hnadnje wuŝtyŝal a
namaj dom wobradžil, hdžyž čžyŝche ŝo namaj ŝloro ŝdacž, jako
by naŝcha próŝtwa podarmo byla, dofelž ŝo naŝch čžaj pšchezo a
bóle pšchibližowasche. Tvoja dobrota čžini, ŝo j nami kónž njeje,
dofelž tvoja ŝmilnoŝez njepŝchewata, ale je kóžde ranje nowa,
ŝnježe, tvoja ŝwěrnofez je wulka.

Tež tebi, luby ŝbóžniko, ŝnježe Jesom ŝhrystchže, ŝo j wu-
trobny džakujemoj, ŝa tvojou wěcznu luboŝez, kotruž ŝy namaj
wopokaŝal; pšchetož wŝchitko běŝche namaj j tвоеj hnadu pšchi-
hotowane prjedy hacž běchmoj ŝo nadžaloj, ty ŝy naju wumohl,
warbowal a dobył wot čžertowŝkeje mozy, niz se ŝkatom abo se
ŝlěborom, ale se ŝwojei ŝwjatej drohej krowju a se ŝwojim nje-
ŝawinowatym hórkim čžetpjenjom a- wumrjecžom, ŝo bychmy
tebi živi byli a tvoji woŝtali. — Nětko tebe j wutrobu proŝy-
moj, luby drohi ŝbóžniko, ty čžyl ŝo nad namaj ŝmilicz, a ŝo
k wŝchitkim našchim prjódwŝaczjam póŝnacž, a namaj teho
praweho wodžerja, tвоеho ŝwjateho Ducho dacž, ŝo by wón
naju wodžil a pšchewodžal na wŝchěch puczach a ŝchžeŝkach na-
ŝcheho žiwjenja. Luby ŝbóžniko, ty ŝy ŝo na kananejŝkim kwaŝu
se ŝwojei hnadu a žohnowanjom pola ŝhudych a bohobojasnych
ludži pšchekraŝnil, o tehodla pšchindž tež na naju kwaŝ se ŝwojei
wodu a žohnowanjom, ŝo by ŝo na nim wŝchitko po tвоеj woli
a ŝpodobanju ŝtalo, a měr a radoŝez we ŝwjatym Duchu naŝ
wobdawaloj. D ŝnježe, mój nětko ŝwój narodny dom wo-
puŝchžimoj, duž pšchewodž naju do našeho noweho doma, a
budž a woŝtań ty pola naju, ŝo by naju dom ŝheŝezjanski dom
był, dom modlenja, ŝpěwanja a ŝhwalenja, daj a wobracž na-
maj pobožnych a ŝwěrných podružnikow, ŝo bychmoj j nimi
w měrje a jednocze žiwaj byč moŝloj, wobradž namaj ŝpraw-
nych a pobožnych pšcheczelow a ŝuŝodow w měŝeze, do kotrehož
naju pšchiwjedželch. Daj, ŝo bychmoj we tvojim ŝlubje a ŝjedno-
čzenju byłoj a woŝtałoj, tał dolho hacž namaj žiwjenje ŝpožezich.

D ty ŝwjaty Ducho Boži, tebi ŝo tež j hłubokoŝeze ŝwojeje
wutrobny džakujemoj, ŝo ŝy naŝ k gmejŝtíwu ŝheŝezjanskeje
zyrkwoje powolał, a ŝy we namaj dobry ŝtuff ŝapoczal a naju
k prawej wěrje pšchiwjedł. Mój nětko tebe j wutrobu proŝy-
moj, ty čžyl dobry ŝtuff w namaj dale wjeŝez a ŝbóžnje doŝonječ,
hacž do dnja Jesom ŝhrysta. Budž ty wodžer naju žiwjenja,
ŝo bychmoj j bojoŝezju a se rženjom pytałoj, ŝo bychmoj ŝbóžnaj
byłoj a ŝo bychmoj bjes poroka a naŝtorŝka ŝhodžiloj hacž na
pšchichod našcheho lubeho ŝnjeŝa Jesom ŝhrysta. D ŝnježe,
budž ty naju pohonječ, hdžyž ŝmój w dobrým lěnjej a liwŝaj.
Budž ty naju wodžer a wucžer, hdžyž ŝebi rady njewěmoj, ŝtražuj
naju, hdžyž ŝmój ŝo pšchekrěŝchiloj, troŝchtuj naju, hdžyž ŝo namaj
po troŝchže ŝtyŝchže. Pšchihotuj namaj a wŝchěm našchim
njobjeŝke wobhdlenje, hdžyž ŝo naju žiwjenje k ŝwjatofej naŝhili
a pomhaj namaj, ŝo bychmoj k tvojemu wotpoczínkej pšchichloj
po próžy a hubjenoŝezji čžajneho žiwjenja pšches Jesom ŝhrysta.
Šamjeń.

Šwajata, wyŝoko ŝhwalena Trojiza, daj ŝebi naŝch ŝlaby ä
ŝnadny džak ŝpodobacz, kiž ŝmój ŝlabaj a hubjenaj hrěŝnikaj,
wuŝtyŝch naju naležne próŝtwy, kiž nětko j hłubokoŝeze naju wu-
trobny pšched tвое ŝwjate wobliczo pšchinježemoj, pšchi wulckim
a wažnym prjódwŝaczju, kotrež pšched ŝobu mamoj. Pohladaj
j hnadu se ŝwojeho njobjeŝkeho tróna na naju, a požohnuj naju
na čžele a na duŝchi. Wobradž namaj naŝch wŝchědný Boži ŝhlěb,
ŝo bychmoj jeho ženje tradacz njetrjebałoj. Daj namaj ŝrowofez
naŝcheho čžela, kotraž wŝchitke bohactwa a ŝchazy pšchetrečchi.
Naju najrjeiŝcha pŝcha njech budž: ponižnoŝez, čžichomnoŝez,
ŝezetpliwofez, pózečiwofez, dobročiwofez, bohobojasnoŝez a wŝchitke
ŝheŝezjanske pocžinki.

Trojenicžki Božo, daj, ŝo tola tebi ŝwěrnaj woŝtanjemoj, tał
dolho hacž budžemoj w tutej ŝachodnoŝezji a zuŝobje pšchewowacz,
kaž ŝmój we ŝwjatej ŝchčenizy ŝlubiloj, a ŝžerž naju pšchi ŝebi
w žitwej wěrje hacž do ŝmjercze, a měr Boži, kotryž wŝchŝchi je
džyli wŝchitkón čžlotiŝki rojum, tón wobarnuj a ŝžerž naju
niŝle a wutrobu w ŝhrystuŝu Jesuŝu k wěcznemu žiwjenju.
Šamjeń, hamjeń.

Na Bože spěče.

Kral f čzejezu frónowany, a lud dobyčja.

Pjalm 110. —

Slób: Raf rjenje hwěczi fernicžka zc.

Esó wumoženi wješelny
a f jandželemi wyškajny,
fo krašnosčj šhadža Boža! —
Slaj! njebjeka fo wotewrja,
hdyž domoj Knjes fo podawa
po dokonjenju šboža.
Nasche wycho je
herbstwo rjane,
šhotowane w Božim raju,
hdžež jo šbožni wužiwaju.

Esó pošyń f mojej prawizy,
budž f wěcznej čzejezu psycheny!
— je f Esynej Wóczez prajit;
ša krala jeho wěczneho
a knjezerja najwyšchšeho
je Wšehomóžny štajit.
Knještivo jeho
wěcznje traje;
šwojich šnaje Jesuž žiwny,
kral a šersčta miłosčiwny.

Nasch wyšchšiměšnik mišy je,
nam hwěrnny pschezo wostanje
Knjes jenaf dobročiwny;
na stole šedžo krašnosče
nětk čžint šticžer šbožnosče
hačž najmóžnišhe džiwny;
psychi šebi
šyku rjanu,
lubowanu, ša naš f šbožu
šhromadženu žyrkej Božu.

Wšchch njepscheczelow pschewinje
a knještivo polne dostanje
Knjes f čzejezu frónowany.
Esó šjewi junu w krašnosčji
tu wšchemu čžłóštwu na semi
kaž wčžer dokonjany.
Šerbstwo jeho
lud je šwajaty,
jemu daty ša mišdu hwěry,
kotryž pschindže na šónz wěry.

Duž haleluja wyškajny
a šhěrlišch nowy špěwajny
tu w žušbye pučžowarjot!
Wšchal f šłowu pschekrašnjeni šmy,
lud f njewinosčju psycheny,
a hižo dobywarjo.
Čžestina fróna
pschilubjena,
šawěščena nam je f hnadny,
f šłowje čžedža štanwy rady.

Wójna a měr.

Wjes tym šo tam f ranju te měrjednanja f Rumunškej taž
dolšo traja a pschego hiščeže něšhto žyly špořožazeho njelubja,

jednaja nasche wóšfka na wječžornym boku f mjeczom a f ššelbu
wo měr a čžinja dobre postupy. Wóšebje wážnej dobyčzi běšchtaj
to, šo tu t. m. hórku Kemmel a tu hórku 60 wobšadichu a
džerža, njech tež w njepschestawaznym bėdženju f njepscheczelow.
Nětk wojuje šo wo Wpern, ke kotremuž šu šo našchi hižo hačž na
1300 m pschedobylši. Wpern měčž abo šhubicz rėla pať ša Žen-
dželečanow dobyčž abo podlečez. Tohodla nětkole te horze bė-
dženja wořolo Wpern, kotrež je wot njepscheczela se wšchěmi šřed-
kami do wóšebje šylneho štejšičeža pschetworjene. Š polóženju
šwojich wóštkow pschihotuje drje šo njepscheczel tež na wodže
f nowemu wojowanju. Tola šo tež tam našchi wojowarjo wob-
štačž wjedža, šu wopokasali, jako njedawno Žendželečanam
napad na Ostende a Zeebrügge šfashču. Njepscheczel wě, šo to
nětkole wo to rošřudženje na francozškim a belgiškim bitwi-
šchču dže runje kaž to našchi wojowarjo wjedža a tohodla šwoje
mozhy napinaja, šo bychu tam njepscheczela pschewinylši a tať to
rošřikaze dobyčze dobyli, f kotrehož dyrbi potom tola tón měr
pschitněž.

Š bliska a f daloka.

W Lubiju wotně poboczne Gustav-Wdolšfke towarštwó ša
Lubišfki wokrješ šandženu pøndželu, 29. haprjeje, šwoju lėtu-
šchu šłownu šhromadžšnu. Š podateje rošprawy wo žiwjenju
a džěle towarštwó w lėče 1917 šhoničny, šo bu jemu 100 hr. we
wójuškej požčonžy darjeny. W tutym lėče dosta wone dal-
šcheho wotkafanja še 1000 hr. Wobaj daraj šo f wulkim džakom
pschitofašchtaj a budžetaj f žohnowanja polnemu škutkowanjju
towarštwó ša wěrybratrow w rošpróšchenju škužičž. Šajmawe
je, šo bu tón jedyn dar daty tohodla, šo darčzel prajěšche, šo šu
jeho přjedownižy něhdy tež jako ewangělšžy emigrantowjo do na-
šcheho wokrješa pschishli. Šlicžbowanje lėta 1917 pokafa, šo
móžemy tež lėřka šwucženu nahladnu licžbu rozšželčičž f pomozhy
potřěbných wóšadow w diasporje abo rozpróšchenju. Tajšch
bė šo jich 22 f proštwu na towarštwó wobrocžiko. Pšchi rozšžě-
lenju darow bu džiwane na ewangělške wóšady w pokodnišchej
Čžěštej, kotrež tam mjes Čžechami rošpróšchene na wšchelafe
wafšnje wulku nusu čžerpa. Lėtna šwjedžěšfka Boža škuřba
a šhromadžšna, kotraž bė loni w Šhönrbachu, dyrbi šo lėřka
w Hornim Šunnerrsdorfje wotměčž; hdy, to šo pošdžišcho wofšewi.
W bėhu šhromadžšny šo na to pokafa, šo by rjenje bylo, bychu-li
tež nasche pačerške džěči ša našchich ewangělškich wěrybratrow
šhromadžšite, kaž šo to na psch. w Šufezach štawa. Pšchitwóšnate
bu tež, šo tej njeišchkej šeršfko-němškej wóšadže Rořaczizy a
Škotežy porjadnje rjane dary ša tutu wěž pschitofahujetej.

Š Wóšlinka. Šo tym, šo móžachu w našchej wóšadže w tu-
tym lėče hižo Šchelžez mandželšfaj w Čžikowje, Rowakež man-
dželšfaj w Štašfowje a Šejdušchkež mandželšfaj w Wěštej psches
Božu hnadu šwój šloty kwaš šwjecžičž, šmėdžěšchtaj šandženy
pjatł šahrodnik Šandrij Šcholta a jeho mandželšfka we Wóšlinku
tón šamy šwjedžer w poknej čželnej a duchownej čžerštwóščji
šwjecžičž, drje čžicho a jednorje, tola pať f džakom f Bohu ša
wšchelafe bohate žohnowanje. Pšchi požohnowanju pschepoda
duchowny šeršfku čžeknu bibliju wot ewangělško-lutheršfkeho
konsistorštwó darjenu, kaž běšchtaj tež we šwojim čžafju Rowakež
mandželšfaj bibliju wot wóšady darjenu dostařoj. Wóh wobradž
tutym jubilaram wšchitkim bohacze žohnowaný wječžor žimjenja.